

РЕШЕНИЕ

№ 39611

гр. София, 27.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8947** по описа за **2025** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 1804 от 19. 05. 2025 г. по НАХД № 946 / 2025 г., Софийски районен съд, НО, 111 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 9041 / 09. 12. 2024 г., издадено от началник отдел „Контрол на републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на основание чл. 177, ал. 3, т. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, на А. Г. Т., е наложена глоба в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на А. Т., в която се моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Излага съображения за допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила от страна на районния съд. Счита, че наложеното наказание е явно несправедливо.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез писмени бележки на процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Г. и С., писмените доказателства, представени с наказателното постановление и такива събрани в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че при извършена проверка на 18. 11. 2024 г. около 11.10 часа на път II-18, км. 24, на отбивна площадка в посока [населено място] – [населено място], А. Т. управлявал и извършвал превоз на товари с МПС с четири оси, марка Скания с рег. [рег.номер на МПС], като водача превозва натрошен камък. При извършеното измерване с техническо средство електронна мобилна везна за измерване на маса и поосово натоварване на ППС, е констатирано, че при измерено разстояние между осите 1,35 м., сумата от натоварването на ос на двойната подвижна ос на МПС е 24,155 т., при максимално допустимо натоварване на оста 19 т., съгласно е чл. 7, ал.1, т.5, б.”в” от Наредба № 11 от 3 юли 2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства. Измерването е извършено с техническо средство електронна везна модел DFW-KR с № 118845.

На същата дата бил съставен АУАН, връчен срещу подпис на шофьор на автомобила, в който деянието е квалифицирано като нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения АУАН, е издадено и обжалваното НП № 9041 / 09. 12. 2024 г. от началник отдел „Контрол на републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, б.”в” от Наредба № 11/2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства - Допустимото максимално натоварване на ос за ППС с допустими максимални маси по чл. 6, ал. 1 с пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение по всички пътища, отворени за обществено ползване, както и за ППС със същите маси без пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение само по дадените в приложение № 2 отворени за обществено ползване пътища, е сумата от натоварванията на ос на една двойна ос на моторни превозни средства, когато разстоянието между осите е от 1,3 включително до 1,8 m - 18 t (19 t).

В конкретния случай управляваното от касатора ППС е бил с разстояние между осите 1,35 м., поради което максималното допустимо натоварване е 19 т., докато измереното е 24,155 т. или има превишение с 5,155 т.

С оглед събраните по делото доказателства, въззивният съд е приел, че правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора с налагането на административно наказание „глоба” съгласно нормата на чл. по чл. 177, ал. 3, т. 1 от ЗДВП, тъй като в нарушение на изискванията същият извършил движение на пътно превозно средство с натоварване на ос, което надвишава нормите предвидени в чл. 7, ал. 1, т. 5, б. ”в” от Наредба № 11/2001г. на МРРБ.

Посочената санкционна разпоредба (в действащата към този момент редакция) предвижда налагането на наказание „глоба в размер от 500 до 3 000 лева за водачите извършили нарушението. В конкретния случай, макар и наложеното наказание да е над минимума, от страна на СРС са изложени мотиви, защо не следва да са намалява този размер, които касационната инстанция напълно споделя.

Видно е, че констатираното претоварване е значително (над 5 тона), което създава предпоставки за повреда както на ППС, така и до увреждане на пътищата, по които се движи.

Доколкото наложеното наказание в среден размер, съдът намира, че същото е справедливо по размер и в достатъчна степен изпълняващо целите по чл.12 от ЗАНН, поради което не се налице основания за неговото намаляване.

За пълнота следва да се посочи, че с Тълкувателно постановление № 2 от 8.10.2025 г. на ОСС от НК на ВКС по т. д. № 5/2023 г., Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, е прието, че водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, извършва нарушение именно по чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата, когато не е собственик на пътното превозно средство или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза.

В същото време не са налице и твърдените с касационната жалба нарушения на съдопроизводствените правила.

Районният съд изцяло и подробно е изследвал всички повдигнати от касатора въпроса, поради което е стигнал до верни и законосъобразни изводи, които се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд София – град.

Видно е, че са представени доказателства за компетентността на актосъставителя и издателя на НП, поради което са неоснователни доводите за липсата на компетентност.

Налице е и съответното описание на фактическата обстановка и нарушените правни норми, както и на доказателствата, въз основа на които е прието, че е извършено конкретното нарушение. Видно е, че районният съд е обсъдил представените доказателства в тяхната съвкупност, като са неоснователни доводите, че не са обсъдени събраните в хода на съдебното следствие доказателства. Освен разпита на допуснатите свидетели са събрани единствено доказателства единствено за преминала периодична проверка на мобилната везна, с която е извършено замерването и според които същата е с валидна периодична проверка, като тези доказателства са обсъдени в оспореното решение.

В случая, районният съд изцяло и подробно е изследвал всички повдигнати от касатора въпроса, поради което е стигнал до верни и законосъобразни изводи.

Безспорно, се установява, че извършеното нарушение е обективизирано по несъмнен начин, респективно НП не е издадено в нарушение на материалните правила, същото е правилно и законосъобразно, поради което районният съд правилно го е потвърдил.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 и ал.5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 130 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XVII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1804 от 19. 05. 2025 г. по НАХД № 946 / 2025 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 111-ти състав.

ОСЪЖДА А. Г. Т. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенция пътна инфраструктура - [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 (сто и тридесет) лв. РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.